

у сфері науки та освіти. Українсько-китайський центр завдяки співпраці з 15 китайськими університетами та 4 коледжами сприяє отриманню подвійних дипломів на всіх рівнях освіти серед українських студентів, здійснює програму China Study і є платформою для співпраці між студентами, підприємствами та університетами України та Китаю в галузі науки і технологій [3].

Поряд з формуванням фізичних інноваційних структур відзначають і важливість створення віртуальної інноваційної інфраструктури, у т.ч. на основі формування цифрових екосистем та платформ. Це сприятиме як покращенню інноваційних процесів та комунікації стейкхолдерів під час створення інноваційної продукції, так і стимулюванню інвестицій, наприклад шляхом використання краудфандингових майданчиків для фінансування проєктів. Застосування цифрових технологій в інвестиційно-інноваційній діяльності дозволяє підвищити адаптивність елементів інноваційної інфраструктури до зовнішніх змін і скоротити витрати на формування та розвиток таких об'єктів. Крім того, така цифрова платформа дозволить сформувати інтерактивні карти розміщення інноваційної інфраструктури та особливостей співпраці партнерів, виділити лідерів у науці та високотехнологічному бізнесі, міститиме інформацію про проведення різних заходів (ярмарок, виставок, конференцій тощо), дозволить розширити комерційне застосування результатів НДДКР і можливості для інвесторів при пошуку проєктів, відстежувати результати реалізації інноваційних проєктів, забезпечити захист інтелектуальної власності.

Література:

1 Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10.07.2019 р. № 526-р. *Законодавство України* : веб-сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text> (дата звернення: 17.12.2022).

2 Кублікова Т., Кузнєцова І. Розвиток інноваційної інфраструктури як основа процесів диверсифікації економіки України. *Економічний аналіз*. 2022. Т. 32. № 1. С. 58-70.

3 Китайський економічний слід в Україні: аналітична записка. *Центр економічної стратегії* : веб-сайт. URL: <https://ces.org.ua/chinese-money-in-ukraine> (дата звернення: 05.12.2022).

РОЛЬ ВИБОРУ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Чернов І. С.

*Науковий керівник: Кононенко Я. В., к.е.н., доцент
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна*

Розглядаючи та вивчаючи думки вчених щодо тлумачення поняття «стратегія», можемо зробити висновок, що не існує єдиного визначення, що б повністю характеризувало термін «стратегії» та давало повноту розуміння її значення.

Пропонується звернути увагу на Сунь-Цзи, китайського стратега і мислителя, автор трактату про військову стратегію «Мистецтво війни». Сунь Цзи підкреслював важливість правильного вибору позиції у військовій стратегії. Звісно в трактаті розповідається більш про військову стратегію, але цю стратегію можна застосовувати в різних сферах життя, а також в стратегії підприємництва, тобто бізнесу. Хоча вже і минуло дуже багато років з написання цього трактату, але все ж таки вся інформація, яку хотів донести до нас автор, зберіглася і має навіть сучасне застосування, що є корисним в сучасних умовах господарювання організацій.

Отже, стратегія у військовій справі спрямована на досягнення політичної мети, її завдання – скеровувати тактику на досягнення цілей політики. Стратегію має визначати вище державне керівництво, вона має об'єднувати діяльність підлеглих лідерів. Стратегія повинна бути централізованою, а тактика – децентралізованою. Тобто ті, хто визначають стратегію, встановлюють певні «правила гри» та окреслюють ціль, яку необхідно досягнути для перемоги, даючи тактикам простір для дій. Тактики, досягаючи цілі, діють не за чіткими директивами, а відповідно до тих умов, які мають [1-4].

Термін «стратегія» використовується нині в багатьох сферах суспільного життя. Щодо терміну «стратегія підприємства», то тут існує чимало визначень. Її розуміють як:

- систему організаційно-економічних заходів для досягнення довгострокових цілей підприємства; обґрунтування перспективних орієнтирів діяльності підприємства на основі оцінювання його потенційних можливостей і прогнозування розвитку зовнішнього середовища;
- генеральний напрямок розвитку підприємства, який забезпечує узгодження його цілей і можливостей та інтересів усіх суб'єктів;
- ефективну ділову концепцію досягнення конкурентних переваг підприємством; сукупність перспективних орієнтирів для роботи підприємства;
- план дій, що визначає пріоритети розв'язання проблем і ресурси для досягнення основної мети.

Підсумовуючи все вище сказане, можна стверджувати, що стратегія підприємства – це систематичний план його потенційної поведінки в умовах неповноти інформації про майбутній розвиток середовища та підприємництва, що включає формування місії, довгострокових цілей, а також шляхів і правил прийняття рішень для найбільш ефективного використання стратегічних ресурсів, сильних сторін і можливостей, усунення слабких сторін та захист від загроз зовнішнього середовища задля майбутньої прибутковості організації. Отже, необхідність розробки підприємствами стратегії викликана нестабільністю ринкового середовища, неповнотою інформації про його майбутній стан і вплив на підприємство [3].

Саме за таких умов необхідно розглядати стратегічний контекст в діяльності підприємства, яка здійснюється за двома напрямками: а) поточна, операційна діяльність, спрямована на поточну прибутковість; б) стратегічна діяльність, спрямована на майбутню прибутковість.

В умовах ринку, коли зовнішнє середовище достатньо турбулентне, слабо передбачуване і переважно не залежить від зусиль підприємства, ігнорування ним стратегічного контексту діяльності може спричинити катастрофічні наслідки. Діяльність кадрів за принципом «сьогодні - на сьогодні» без заходів, які нині не дадуть віддачі, а забезпечать успіх підприємства в майбутньому, явно веде до банкрутства [5; 4].

Таким чином, стратегія розвитку підприємства – фундаментальний складник побудови та управління бізнесом. Від її правильного і вчасного вибору залежать ефективність діяльності всього бізнесу, його прибутковість та конкурентоспроможність. Застосування стратегічного управління на підприємствах дає змогу використовувати економічні, організаційні, технічні можливості виробництва, своєчасно координувати роботу з розвитку підприємства.

Література:

1. Поняття «стратегія підприємства». URL: <https://buklib.net/books/22372/> (дата звернення: 28.02.2023).
2. Стратегія діяльності підприємства: її сутність, види та етапи розробки. URL: <https://buklib.net/books/23424/#:~:text=Стратегія%20підприємства%20–%20це%20процес%20формування,заходів%2C%20які%20забезпечують%20їх%20досягнення> (дата звернення: 28.02.2023).
3. Стратегія розвитку підприємства: сутність та класифікація. URL: http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPI-Press/56005/1/PI_2021_21_Brin_Stratehiia.pdf (дата звернення: 28.02.2023).
4. Чого Україну може навчити трактат «Мистецтво війни» Сунь-Дзи. URL: <https://ucu.edu.ua/news/najmogutnishi-krayiny-mozhut-prograty-vijnu-slabshym-ta-pogano-ozbroyenym-chogo-ukrayinu-mozhe-navchyty-traktat-mystetstvo-vijny-sun-dzy/> (дата звернення: 01.03.2023).
5. Стратегія підприємства, як чинник його конкурентоспроможності. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5660> (дата звернення: 01.03.2023).

НАПРЯМКИ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ РЕГІОНАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙНИХ СИСТЕМ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Швець К.Є.

*Науковий керівник: Мордовцев О.С., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Накопичений за останні роки досвід інноваційного розвитку показав, що регіони України переходять на інноваційний шлях розвитку нерівномірно, серед них є як лідери, так й відстаючі. Оскільки різні області розрізняються як своїми науково-технічними, так й виробничими потенціалами, включаючи рівні розвитку соціальної та виробничої інфраструктури, ці відмінності повинні впливати на зміст регіональних інноваційних політик і окремих програм,